

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 3MCdo/16/2014                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 5112240171                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 12.02.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Emil Franciscy           |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:5112240171.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky T. T., bývajúcej v M., proti odporkyni THERMO OKNA, s.r.o., so sídlom v Kubíkovej č. 35, IČO: 36720330, o zaplatenie 510 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 18 C 362/2012, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Okresného súdu Žilina zo 7. novembra 2013 č.k. 18 C 362/2012-45, takto

### rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina zo 7. novembra 2013 č.k. 18 C 362/2012-45 z r u š u j e a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

### Odôvodnenie

Okresný súd Žilina rozsudkom zo 7. novembra 2013 č.k. 18 C 362/2012-45 uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľke do 3 dní sumu 510 €, ktorú zamestnanec odporkyne prijal od navrhovateľky ako zálohu na dodávku a montáž plastových okien, parapiet a žalúzií, dodávka však v dohodnutej lehote nebola zrealizovaná.

Na podnet správkyne konkurznej podstaty odporkyne podal generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) mimoriadne dovolanie, ktorým napadol predmetný rozsudok s tým, že ním bol porušený zákon. Poukázal na to, že ešte pred vydaním tohto rozsudku bol uznesením Okresného súdu Žilina z 28. februára 2013 č.k. 1 K 29/2012-112 vyhlásený na majetok odporkyne konkurz podľa zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z.z.“). Jedným z účinkov vyhlásenia konkurzu bolo prerušenie konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 18 C 362/2012. V prerušenom konaní bolo možné pokračovať iba na návrh správkyne konkurznej podstaty úpadcu, ktorý však nepodala. Pokiaľ súd prvého stupňa v danej veci napriek tomu rozhodol, dopustil sa procesnej nesprávnosti, lebo v prerušenom konaní nebol oprávnený rozhodnúť. Navyše, v konaní došlo tiež k odňatiu možnosti účastníka pred súdom konať tým, že aj po vyhlásení konkurzu súd doručoval písomnosti naďalej odporkyni, a nie správkyňi konkurznej podstaty. So zreteľom na uvedené generálny prokurátor žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť Okresnému súdu Žilina na ďalšie konanie.

Navrhovateľka vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu uviedla, že s týmto opravným prostriedkom generálneho prokurátora plne súhlasí.

Odporkyňa ani správkyňa konkurznej podstaty sa k mimoriadnemu dovolaniu písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu podľa § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je dôvodné.

Podľa § 243f ods. 1 O.s.p. mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e O.s.p., ak a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Zo spisu vyplýva, že návrh na začatie konania bol podaný 15. novembra 2012, mimoriadnym dovolaním napadnutý rozsudok bol vyhlásený 7. novembra 2013. V čase, keď prebiehalo konanie o tomto návrhu, nemal vec prejednávajúci sudca vedomosť o tom, že uznesením Okresného súdu Žilina z 28. februára 2013 č.k. 1 K 29/2012-112 bol na majetok odporkyne vyhlásený konkurz.

Podľa § 47 ods. 1 veta prvá zákona č. 7/2005 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, vyhlásením konkurzu sa prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi.

Podľa § 47 ods. 3 zákona č. 7/2005 Z.z. v konaniach prerušených podľa odseku 1 možno pokračovať na návrh správcu; správca sa podaním návrhu na pokračovanie v konaní stáva účastníkom konania namiesto úpadcu.

Z vyššie uvedených ustanovení vyplýva, že jedným z procesnoprávných dôsledkov vyhlásenia konkurzu je prerušenie súdnych konaní, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu; prerušenie konania tu nastáva zo zákona (ex lege), preto o prerušení konania netreba vydávať rozhodnutie. Ďalším významným dôsledkom vyhlásenia konkurzu je skutočnosť, že v prerušených konaniach možno pokračovať len na návrh správcu, pričom správca sa podaním návrhu na pokračovanie v konaní stáva účastníkom konania namiesto úpadcu.

V preskúmvanej veci sa navrhovateľka v občianskom súdnom konaní domáhala zaplatenia pohľadávky patriacej do majetku odporkyne (právnickej osoby oprávnenej na podnikanie). Dotknutý bol teda majetok odporkyne (úpadcu), ktorý patrí do konkurznej podstaty a podlieha konkurzu. Vyhlásením konkurzu došlo ex lege k prerušeniu tohto konania (§ 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z.). Generálny prokurátor preto správne uviedol, že Okresný súd Žilina mohol v prerušenom konaní pokračovať a vo veci rozhodnúť len na návrh správkyne konkurznej podstaty.

Vzhľadom na to, že správkyňa konkurznej podstaty v danom prípade návrh na pokračovanie v konaní nepodala (súd s ňou nekonal ako s účastníčkou konania namiesto odporkyne), bol vyššie opísaný postup Okresného súdu Žilina v rozpore so zákonom. Procesná nesprávnosť, ku ktorej v danom prípade došlo, mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Generálny prokurátor teda dôvodne podal mimoriadne dovolanie podľa § 243e ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243f ods. 1 písm. b/ O.s.p.

Najvyšší súd so zreteľom na vyššie uvedené napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Žilina na ďalšie konanie (§ 243b ods. 3 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. Pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o mimoriadnom dovolaní, záväzný. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a konania o mimoriadnom dovolaní (viď primerane

§ 243d ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.